

Biti jedno s Prirodom

Poruka

DAAJI - a

povodom 98. obljetnice rođenja

PUJYA SHRI CHARIJI MAHARAJ-a

24. srpnja 2025, Kanha Shanti Vanam

Biti jedno s Prirodom

Dragi prijatelji,

Rasti znači otpustiti

Istinu možemo vidjeti u sjemenci. Sjeme sadrži sve što čini stablo, korijenje, deblo, grane, lišće i cvijeće. Ali sjeme se mora razlomiti da bi postalo ono što ono uistinu jest. Mora odbaciti svoju zaštitnu ovojnicu. Život počinje tek kada otpustimo.

Ovo je prva lekcija prirode: Rasti znači otpustiti.

Majka-stablo to zna. Kada dođe jesen ona ne zadržava svoje lišće. Otpušta ga milostivo, stvarajući tako prostor za novi rast. Ona zna to što često zaboravljamo - da zadržavanje nečega može sprječavati život.

I srce majke to također zna. Devet mjeseci dva srca kucaju kao jedno. Potom dolazi trenutak rađanja, najveći čin ljubavi kroz otpuštanje. Majka otpušta nešto što je bilo dio njezina bića, ne zato što ga ne

voli, već zato što ga jako voli. Nekada su bili jedno, a sada su dvoje i svako od njih može voljeti zauvijek.

Krug ljubavi

Tri jednostavne istine čine beskrajni ciklus:

1. Rasti znači otpustiti.
2. Ljubav se pokazuje kroz rast.
3. Voljeti znači otpustiti kontrolu.

Poput disanja – svaki udisaj vodi do sljedećeg udisaja: udisaj, izdisaj, a zatim ponovno udisaj. Tako se kreće i sam život.

Ljubav pokazujemo stvaranjem, recimo neke pjesme, slike ili odnosa. Poticaj za stvaranjem dolazi iz potrebe ljubavi da se izrazi i podijeli. Ljubav se iskazivala na bezbroj načina, pa čak i kroz Veliki prasak.

Ljubav pokreće rast. Chariji je govorio: “Ljubav je pokretač svijeta”.

Paradoks

Evo velikog paradoksa: da bi nekog istinski volio moraš ga otpustiti.

Ljubav pokazujemo stvaranjem, recimo neke pjesme, slike ili odnosa. Poticaj za stvaranjem dolazi iz potrebe ljubavi da se izrazi i podijeli.

U početku to izgleda nešto nemoguće. Kako možemo voljeti i istovremeno pustiti?

Ali razmisli: može li ruža procvjetati ako se ne otvore slojevi, koji štite njen pupoljak? Može li se leptir izleći ako kukuljica ne pusti svoje niti? Mogu li se srca doista susresti ako moraju zadovoljiti određene uvjete?

Stvarna ljubav nema očekivanja, zahtjeva niti okova. Ona je slobodna. Prava nevezanost nije ravnodušnost već ljubav, toliko snažna da vas oslobađa umjesto da vas posjeduje.

Mi često brkamo ljubav i privrženost. No, privrženost je ovoj ljubavi koji nas plaši. Ona stvara kaveze, a naziva ih brigom. Čini ljude ovisnima, a naziva to odanošću.

Biljka zna više. Zna da će vjetar otpuhnuti njezin miris. Zna da će joj plod na kraju otpasti. Ali se ne bori. Ona stalno raste. U njezinoj je prirodi rasti, davati slobodu i stvarati više života.

Izazov ljudskim bićima

Ljudi imaju sposobnost izbora i svjesnosti. No, ego nas tjera da mislimo da smo “ja” i “moje”, što nas navodi na zadržavanje stvari

koje posjedujemo i poistovjećivanje s njima. Nedostatak vjere također nas potiče da zbog sigurnosti gomilamo.

Te veze počnu pucati kad meditiramo i postanemo svjesniji svojih misli i osjećaja. Naučimo razlikovati stvarno od nestvarnog, vječno od prolaznog. Počnemo gledati izvan malog sebe i u beskonačnost.

Ova promjena sama po sebi je čin ljubavi.

Iz života Lalajija

Lalaji Maharaj, naš Adiguru, bio je najbolji primjer nevezanosti u ljubavi. Kada je, recimo, saznao za smrt kćerke, dok je vodio grupnu meditaciju, ostao je tiho sjediti, a niz lice su mu potekle suze.

Jedan sveti čovjek ga je upitao: “Kako svetac može plakati?” On mu je rekao: “Kako ne bi plakao – kada mu je stalo!”

Lalaji je neko vrijeme šutio, a potom je uzeo nekakvo suho lišće i zgnječio ga. Lišće je zašuškalo. Rekao je: “Čak i mrtvo lišće stvara zvuk kada ga zgnječiš,” a “Ja sam stvarna osoba. Kada se odvoje dijelovi koji su bili spojeni, normalno je da se stvori zvuk.”

Nastavio je dalje: “Ljudi prirodno osjećaju ljubav, brigu i vezanost, bez obzira jesu li slobodni ili ne.” Mi počnemo od toga da smo ljudi, da bismo postali dobri ljudi, i na kraju božanski. Kako se razvijamo, postajemo jedno sa stvarnošću stvorenoga, umjesto da budemo odvojeni od nje.

To je nevezanost u ljubavi – duboko osjećati, a ipak otpustiti.

Mi počnemo od toga da smo ljudi, da bismo postali dobri ljudi, i na kraju božanski. Kako se razvijamo, postajemo jedno sa stvarnošću stvorenoga, umjesto da budemo odvojeni od nje.

Pogrešan pristup

Moramo biti pažljivi da ne bismo postali nevezani bez ljubavi. To je nešto hladno, distancirano i nema nikakve duhovne vrijednosti. Poput osobe koja kaže da je u celibatu, ali ne može biti bliska ni s kim. Takva distanca proizlazi iz emocionalne nesposobnosti, a ne iz mudrosti.

Apsolutna nevezanost dolazi iz ljubavi koja je toliko snažna da joj nije stalo gubi li ili dobiva. Ona sudjeluje u potpunosti, a da nije emocionalno ovisna. Stvara bliskost bez vezivanja i povezanost bez vezanosti.

Kako možemo razumjeti ovu udaljenost u ljubavi? Imam samo jedan odgovor: kroz razumijevanje i praksu.

Počni s malim stvarima. Uzmi nešto vrijedno, poput komada nakita ili sliku. Budi zahvalan na tome. Primijeti osjećaš li strah da ćeš to izgubiti. Sada namjerno olabavi stisak. Umjesto da držiš zatvorenom šakom, drži otvorenom rukom. Nauči razliku između toga da cijeniš i posjeduješ.

Prijedi sada na odnose. Obrati pažnju kada se držiš previše vezano, iz straha, potrebe ili očekivanja. Nauči blagoslovljati tuđu slobodu. Bez udaljavanja niti bježanja, već iz bezuvjetne ljubavi. Uoči kako sloboda jača stvarne veze, umjesto da ih slabi.

I na kraju, primijeni to na sebe. Pogledaj kako se držiš svojih identiteta, priča, pa čak i rana. Prakticiraj otpuštanje stare verzije sebe. Oslobađaš se onoga što ti više ne služi, ne zato što se ne voliš, već zato što se voliš.

Lekcija prirodne dobrote

Ako dovoljno dugo stojiš uz rijeku, sve ćeš naučiti. Gledaj kako voda teče. Nikada se ne hvata za stijene koje dodiruje ili obalu koju oplakuje. Rijeka daje sve svakom trenutku, ali ostaje ista. Svoj dom nalazi u oceanu tako što neprestano daje sebe.

No, učenja prirode idu još dublje. Razmisli o ovome:

Stablo naranče ne traži čašu soka svakog jutra u zamjenu za svoje plodove. Stablo manga nikad ne traži kao naknadu sok od manga. Ta stabla najjednostavnije stvari pretvaraju u najslade darove. Hrane se samo organskim otpadom, piju vodu i koriste sunčevu svjetlost.

Krava ne traži ništa zauzvrat za mlijeko koje nam daje, pa čak ni mlijeko. Jede travu, travu i samo travu! A neki od nas na kraju pojedu cijelu kravu, praveći od svojih želudaca grob onih koji nam tako nesebično služe.

Što možemo iz toga naučiti? Što mi vraćamo, iako jedemo ono najbolje? Ovo pitanje često navede moje suradnike da zastanu i razmisle.

Oduvijek sam mislio da jedino ljubav prema Božanskom Redu može ispuniti ove tri potrebe: rasti, voljeti i davati slobodu. Priroda se temelji na ljubavi, ne traži ništa i dijeli sve. To je najviši oblik ljubavi bez vezanosti.

To je tiha poruka prirode o nevezanosti u ljubavi, koja je toliko temeljna da se često zanemaruje.

Oblak skuplja vodu, oteža od kiše i zatim je ispusti. Postaje li manji? Ne. Mijenja se, postaje lakši i nastavlja se kretati nebom. Kiša postaje rijekom, napaja sjeme i zatim isparava da bi opet stvorila oblak.

I tvoje disanje te to također uči. Kada izdahneš, nešto otpustiš; kada udahneš, nešto primiš. Pokušaj zauvijek zadržati dah i samo će se tijelo pobuniti. Tijelo zna ono što um ponekad zaboravlja: držanje i otpuštanje su dva dijela plesa života.

Oduvijek sam mislio da ljubav prema Božanskom Redu jedina može ispuniti ove tri potrebe: rasti, voljeti i davati slobodu. Priroda se temelji na ljubavi, ne traži ništa i dijeli sve. To je najviši oblik nevezanosti u ljubavi.

Četvrta maksima: Put prirode je jednostavan

“Pojednostavi život da budeš identičan s Prirodom!” – Babuji

Utjeloviti ovaj princip u životu najbrži je način evolucije.

Priroda je potpuno jednostavna. Bila je ono što je postojalo u Apsolutu, ali još nije poprimilo oblik. To je životna sila same Prirode, mjesto gdje sva aktivnost započinje – istinski Izvor. Jedini način da postignemo jednostavnost u životu jest eliminacija svih složenosti.

Ali mi ljudi smo zakomplicirali tu jednostavnost. Stvorili smo mrežu misli, želja i djelovanja koja ide protiv toka Prirode. Jedan član fakulteta savjetuje hodaње na svježem zraku, drugi upozorava na opasnost od prehlade. Jedan kaže da zarađuješ novac, drugi kaže da ideš drugim putem. Babuji ovo naziva “potpunim konglomeratom” suprotnih težnji.

Stablo naranče ne mora razmišljati o takvim problemima. Ono ne razmišlja treba li dati plod. Krava ne razmišlja treba li proizvesti mlijeko. Oni postoje u savršenoj jednostavnosti, baš kao i Priroda.

Moramo “ponovno postići latentnu snagu koja predstavlja samu bit Prirode” tako da razbijemo mrežu koju smo sami stvorili. Želimo li oponašati Prirodu, moramo stalno pročišćavati svoje postupke, eliminirati nepotrebne zadatke i razgraditi naše mreže ne bismo li postigli najčišće stanje.

To je nevezanost u ljubavi na djelu. Nije riječ u tome da radimo više

duhovnih praksi, već da eliminiramo sve što nije nužno. Moramo naučiti otpustiti mreže koje smo stvorili, baš kao što stablo u jesen pušta svoje lišće. Moramo se vratiti jednostavnom načinu života koji je u skladu s prirodom. Razmislimo o tom aspektu “potrebe” svega čime se bavimo.

Konačna istina

Tu leži pravi problem. Stablo naranče pretvara zemlju, vodu i sunčevu svjetlost u slador, ne tražeći ništa zauzvrat. Krava jede travu i pretvara je u hranu, ne očekujući ništa zauzvrat. Oni predstavljaju Božanski Red: davanje bez razmišljanja.

Želimo li oponašati Prirodu, moramo stalno pročišćavati svoje postupke, eliminirati nepotrebne zadatke i razgraditi naše mreže ne bismo li postigli najčišće stanje.

Mi, koji jedemo sve što je najbolje, često zaboravljamo to osnovno pravilo. Uzimamo slatkoću od naranče, mlijeko od krave i obilje od Zemlje – ali što vraćamo? Ovo pitanje bi nas trebalo učiniti poniznima i podsjetiti nas na naš pravi cilj.

Veliki problem nestaje sam od sebe: više dobivamo kada otpuštamo. Što više slobode dajemo, to su naši odnosi jači. Rastemo kada otpuštamo.

Tu nema nikakvog plana ni trika. Tako djeluje ljubav i tako funkcionira Božanski Red. Ljubav nije zatvoren sustav; ona je otvoreni tok. Kreće se poput zraka, vode i svjetlosti – uvijek se vraća i neprestano mijenja.

Kada slijedimo taj Božanski Red i dajemo bez očekivanja, tada shvaćamo da nevezanost u ljubavi nije nešto što radimo – već ono što jesmo.

Zahvala

Na kraju, mi ne prakticiramo nevezanost u ljubavi; mi priznajemo da to činimo. Nismo odvojena bića koja pokušavaju pobjeći jedni od drugih. Život se neprestano mijenja, otpušta i voli samog sebe u novim oblicima.

Svemir te voli i vodi postojanju sa svakim tvojim dahom. U skladu si s tokom života kada otpustiš dijete, neki san ili trenutak.

Rijeka zna da će se vratiti moru. Oblak zna da će pasti u obliku kiše, ispariti i opet se oblikovati. Sjeme zna da mora puknuti da bi raslo. I mi znamo, duboko u sebi, da voljeti znači otpustiti, a otpustiti s ljubavlju znači postati sama ljubav.

Kad dostignemo tu razinu jednostavnosti “sva osjetila koja su se stopila mogu postati sinonim za ono što ostaje nakon što su nestali prethodni dojmovi.” Tek tada možemo misliti da smo u skladu s Božanskim i da živimo u savršenoj harmoniji s jednostavnim redom Prirode, koji je pun ljubavi i uvijek daje.

Poziv

Nemojte uzimati ove riječi previše ozbiljno!

Pustite ih da obave svoj posao, a zatim ih otpustite. Nisu to stvari koje treba pamtit; to je poziv na proticanje.

Ako se bojite otpustiti, zapamtite da otpuštanje donosi novi život, a ne gubitak. Svaka zora pokazuje da završeci vode novim počecima. Svaki dah pokazuje da otpuštanje stvara prostor za primanje.

Volite otvorenih ruku. Ne zato što je to duhovno ili puno duha, već zato što je to jedini način na koji ljubav funkcionira. Stisnuta šaka samo zadržava stvari. Svemir je u otvorenoj ruci. Ono što nas rijeka uči, što oblak pokazuje i što srce svake majke zna jest da voljeti znači otpustiti, a otpuštanjem postajemo ljubav koju tražimo.

To je pouka. Lako. Gotovo. Zauvijek.

S ljubavlju i poštovanjem,

Kamlesh

Ljubav nije zatvoren sustav; ona je otvoreni tok. Kreće se poput zraka, vode i svjetlosti – uvijek se vraća i neprestano mijenja.

Povodom 98. obljetnice rođenja
Pujya Shri Chariji Maharaj
u Kanha Shanti Vanamu, 24. srpnja 2025.

heartfulness
advancing in love

